

३२ हेतुभिः देवप्रावल्यादिप्रतिपादकैर्वचनेः ३३ ३६ अनेकाग्रः आकुलचित्तः अध्यायः तमागतं १ २ शंसकथय ३ ७ ७ ७

पुत्रान्विवास्मत्तः साधून्निभिर्घृत्तनिज्जितान् सहदेवनिवर्त्तस्वननुत्तमसिमेप्रियः ३० शरिरादपि मोक्षेयमामांसाक्षीः कुपुत्रवत् प्रे
 जेतुभ्रातरस्तेमीयदिसत्ताभिसंधिनः मत्परित्राराजधर्ममिहेवत्वमवाप्नुहि ३१ वैशंपाय नउवाच एवंविलपन्तीकुंतीमभिवाद्यप्र
 राम्पच पांडवाविगतानंदावनोयेवप्रववतुः ३२ विदुरश्चापितामार्त्तिकुंतीमाश्वासहेतुभिः प्रावेशयन्गृहेक्षन्नास्वयमार्त्तत
 रः शनैः ३३ धार्तराष्ट्रस्त्रियस्ताश्चनिविलेनोपलभ्यतत् गमनं परिकर्ष्य वक्रसायाद्युत्तमंडले ३४ रुरुदुः सुस्वनं सर्वावि
 निंद्यः कुरुनृपं रथ्युश्चसुचिरं कालं करसक्तमुखं वुजाः ३५ राजा च धृतराष्ट्रस्तपुत्राणामनयं नहा ध्यायन्नुद्विग्नहृदयो न
 शान्तिमधिजग्मिवान् ३६ सचित्तयन्नेनेकाग्रः शोकव्याकुलचित्तनः क्षतुः संप्रेषयामासशीघ्रमागम्यतामिति ३७ ततो जगा
 मविदुरो धृतराष्ट्रनिवेशनं तपय्ययत्नं संविशो धृतराष्ट्रं जनाधिपः ३८ इति सभापर्वणि वनप्रवेशे ७७ वैशंपायन उवा
 च तमागतमथो राजा विदुरं दीर्घदर्शिनं साशंकद्वयप्रपद्य धृतराष्ट्रं विकासुतः १ धृतराष्ट्र उवाच कथं गच्छति कौन्तेयो धर्मपु
 त्रो युधिष्ठिरः भीमसेनः सत्यसाची माद्री पुत्रो च पांडवौ २ धौमप्यैव कथं क्षतः शोपदी च यशस्विनी ओतुमिच्छाम्यहं सर्वं ते
 वामंतविचेष्टितं ३ विदुर उवाच वक्रसा संतप्य मुखं कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः बाहू विशालौ संधयन् भीमो गच्छति पांडवः ४
 सिकतावपन् सत्यसाची राजानमनुगच्छति माद्रीपुं सहदेवो मुखमालिप्य गच्छति ५ पांडूपत्निप्रसर्वागोनकुलश्चित्तविद्ध
 लः दर्शनीयतमो लोके राजानमनुगच्छति ६ वक्रसा च कैशैः प्रपद्य मुखमायतलोचना दर्शनीया प्ररुदती राजानमनुग
 च्छति ७ ॥ ॥

याम्पानियमदैवतानि ८ १० शरीरदयावान् ११ १६ असक्ताः परस्परमलयाः १७ हतपत्तो हतभर्तृकाः २१ २१ नैर्ऋतानिर्ऋतिकोरागान् २३

मा ३

धौम्योयाम्पानिसामानिरोद्राणिचविशंपते गायनगच्छतिमोर्गेषुकुशानादायपाणिना ८ धृतगच्छुवाच विविधानीहृत्पाणि कृत्वागच्छति
 पोश्वाः तन्ममाचक्ष्विदुरकस्मादेवंव्रजंति ९ विदुरउवाच निरुतस्यापितेपुत्रैर्दूतेरज्यधनेषुच नधर्माचलितेवुद्दिर्दमराजस्यधी
 मतः १० योमोराजाधरीनिस्संधात्रेष्टेषुभारत नित्यं भ्रंशितः क्रोधान्नोन्मीलपतिलोचने ११ नाहंजननिर्देहयंदृष्ट्याघोरेराचक्षुषा
 सपिथायमुखंराजातस्माद्गच्छतिपोश्वः १२ यथाचभीमोव्रजतितन्मेनिगदतः शृणु वाक्कोर्वलेनस्ति संमोममेतिभरतधम १४ वाङ्
 विशालौकृत्यसौतेनभीमोपिगच्छतिवाहूविदर्शयद्राजनवाङ्मद्विरादपितः १५ विकीर्णेनकर्मशत्रुभ्योवाङ्मद्व्यानुत्पतः प्रदिशन्
 सरसं पातानकुंतीपुत्रोत्तेनसदा १६ सिकतावयनस्यसाचीराजानमनुगच्छति असक्ताः सिकतास्तस्ययथासंप्रतिभारत १७
 असक्तरावर्षाणि तथामिक्ष्यतिशत्रुषु नमेकश्चिद्विजानीयान्मुखमद्येतिभारत मुखमालिप्यतेनासौसहदेवोपिगच्छति १८
 नाहंमनास्यादेहंमोर्गस्त्रीरामितिप्रभो पांस्रपलितसर्वोगोनकुलस्तेनगच्छति १९ एकवल्गाप्ररुदतीमुक्तकेशीरजस्वला
 शेरिणाक्ताईवसनदीपरीवाक्यमब्रवीत् २० यत्कृतेहमिदं प्राप्नोतेषां वर्येचतुर्दशे हतपत्तो हतभर्तृकाः २१
 वदुःशेरिणादिग्धांयोमुक्ताकेशोपरजस्वलाः एवंकृतेर्काभार्याः प्रवेक्ष्यंतिगाजाक्षये २२ कृत्वातुनैर्ऋतान्दर्भानधीरोधौम्यः
 पुरोहितः सामानिगायन्याम्पानिपुरतोयातिभारत हतेषुभरतेचाजौकुरूणांगुरवस्तदा २३ ॥ ॥

राम ०
११८

१७ यवसायंतिश्रपं १८ निर्यत्सुगच्छत् १९ २० प्रत्याहंति नगरसमीपे प्रेतमांसास्थाहीनि आनयंति प्रतिकूलं भवति वा २१ २५ ब्राह्मीश्रियं अरिमाघैश्च सर्वैः

क१
 एवं सामानि गच्छन्तीति तुक्ता धौम्योपि गच्छति २४ हाहा गच्छति नो नाथाः समवेक्ष्यमीदृशं अहो धौम्यं कुरु वृद्धानां बालानामिव चेष्टितं २५ राष्ट्रेभ्यः
 पांडुरायाहं ह्योभान्निर्वासयंति ये अनाथाः समवेक्ष्य सर्वे विपुक्ताः पांडुनंदनैः २६ दुर्विनीतेषु लुब्धेषु काप्रीतिः कौरवेषु नः शत्रिपौराः सुदुःखावर्त्ता
 क्रोशंति स्म पुनः पुनः २७ एवमाकारं लिखेत्स्वयं यमनो गतं कथयंतश्चैकोनैः पावनं न जगमुर्मनसि नः २८ एवं तेषु नराग्रेषु निर्गच्छत्सु राजा
 द्रुपद आनने विद्युतश्चासनभूमिश्च समं कथयति २९ राड्गयसरादि समपर्वणि विंशत्येते उक्ता चाप्यपसं हि पुरं कृत्वा अशीर्यते ३० प्रत्याह
 रंति क्रव्यादाश्च धनो मायुवायसाः देवाय तनूचैस्तेषु प्राकारहालकेषु च ३१ एवं मे ते महो न्याता प्राड्गयस नदुरासराः भरतानामभावाय राजन्
 दुर्मन्त्रिते नव ३२ वैशंपायन उवाच एवं प्रवर्ततौरेव तपोस्तत्र विंशत्येते धृतराष्ट्रसराजश्च विदुरस्त्वधोमतः ३३ नारदश्च सभामध्ये
 कुरुगामप्रतः स्थितः महर्षिभिः परिवर्तितो रौद्रवाकामुवाच ३४ इतश्चतुर्दशे वर्षे विनश्यंती ह कौरवाः दुर्योधनापराधेन भीमार्जुनव
 लेन च ३५ इत्युक्त्वा दिवमाक्रम्य सिंघप्रमंतरधीयत ब्राह्मीश्रियं सुविपुलं विनश्ये वर्षे मत्तमः ३६ वैशंपायन उवाच ततो दुर्योधनः
 कर्ताः शकुनिश्चापि सौवतः द्रोणं द्वीपममन्तराज्यं चास्मै न्यवेदयत् ३७ अथाववी प्रतो द्रोणो दुर्योधनममर्षणं दुःशासनं च कर्णं
 च सर्वानेव च भारतान् ३८ अवध्यान्माडवानां दुर्देवपुत्रान् हि जातयः अहवै शरणां प्राप्ता न वत्समानो यथावलं गतान् सर्वान् मनोभक्तम्

यार्ते राष्ट्रेभ्यः स राजकान् ३८

पुल्लोकेषु कामवारं ३९ द्वीपं आश्रयं ४० ४१ सरजका राजसमूहसहितान् ४२ ४३ ४४ ४५ ॥

स०
१२०

४४ देवदत्तः देवदत्तः साध्वीभयं ४५ ४६ मन्त्रिमत् संगमः संगमः परमं अनंतं रघुप्राणः प्राणासंगेनापीत्यर्थः ४७ ४८ नैते देवताकृते रतमेव कल्पे

मा ४

नोत्तरेयं परिपुत्रं देवहिवलवत्तरं धर्मतः पांडुपुत्रो वैवर्गं छतिनिर्जिताः ४० ते च द्वादशवर्षाणि वने वत्समिति पांडवाः चरितवत्सचर्यां
क्रोधा मर्षवसानुगाः ४१ वैरं निर्यातयिष्यन्ति महतः स्वायं पांडवाः मया च भूषितो राजनद्रुपः सखिविग्रहे ४२ पुत्रार्थमयजद्राजो वधाय
ममभारतं याजोपयाजतपसा पुत्रं लेभे स पायकात् ४३ धृष्टद्युम्नो द्रोणं पदं च वेदीमध्यादनिर्दितां धृष्टद्युम्नस्तु पाथ्यानां शपालः संवधिनामतः
पांडवानां प्रियरतस्तस्मान्ममयं विशात् ४४ ज्वालावर्गे देवदत्तो धनुष्मानकवचीशरी मर्मधर्मतया तस्मादघमे साध्वी सोमहान् ४५
गते हि यक्षतांते पाथ्यैः परवीरहा रथातिरथसंख्यायां योग्यराजो रज्जुनो युवा ४६ इहः प्राणैर्मया तरेते न चेत्यंगमो मम किमन्यतः स्व
धिकं परमं भुवि कौरवाः ४७ धृष्टद्युम्नो द्रोणमनु रिति विप्रश्चिंतय चः मद्रुधाय श्रुतोऽप्येव लोके चाप्यतिविश्रुतः ४८ सोऽयं नूनमनुप्राप्तस्तु
कृते कालवत्तमः खरिता कुतश्च येन ते देतावता कृतं ४९ मुहूर्ते सुरमेवैतन्नालक्षण्येव हैमनी यजध्वं च महायज्ञे भोगान् प्रीतश्च ५०
इत श्रुत्वा द्रोणो वक्ष्ये महत्प्राप्यथैव शंसं द्रोणस्य वचनं श्रुत्वा धृतराष्ट्रो ब्रवीदिति सम्पगाह गुरुः क्षत्ररूपावर्तय पांडवान् यदिते न निवर्तते स
कृतायां तु पांडवाः सशस्त्रा यथादाता भोगं वतश्च पुत्रकाः इति सभापर्वणि वनप्रवेशे ५१ वैशंपायन उवाच वने गतेषु पाथ्येषु निर्जितेषु
दुरोदरे धृतराष्ट्रं महा राजतद्विंता समा विशात् १ तं चिंतयानमासीनं धृतराष्ट्रं जनेश्वरं निश्च संतमने काग्रमिति होवाच संजयः २ ॥

गानरावता पांडवनिर्वासनमात्रेण कृतं भवति ४९ हैमनी हेमंत संवधिनी वैशसं नाशं ५१ अध्यायः वनं २ २ २ २

राम०
१२०

युद्धेयैः युद्धेयैः ४ ७ अवाचीनानि विपरीतानि ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

संजय उवाच अवाप्य वसुसंहरणं वसुधां वसुधाधिप प्रजापत्यां उवाचा ज्ञाज न किमनुरोचसि १ धृतराष्ट्र उवाच अशोकं कुरुते तेषां ये
 पां वैरं भविष्यति पांडवे युद्धे पांडवैर्हि वलवन्निर्महारेणैः ४ संजय उवाच तवेदं सुकृते राजतमहं देवमुपस्थिते विनाशेन लोकस्मानु
 वेधो भविष्यति ५ वार्यमाणो हि भो व्येरादौ रो न विदुरेण च पांडवानां प्रिया भार्यादौ पदौ धर्मचारिणी ६ अहिरो दानये हे पुत्रो दुर्यो ति ३
 धनस्तव सत्पुत्रं सुमं रात्मानि लेज्जः प्रातिकामिनं ७ यस्मै देवाः प्रयच्छन्ति पुरुषाय पराभवं बुद्धिं तस्मापकर्षति सो वाचीनानि पश्यति
 ८ बुद्धौ कलुषभतायां विनाशे समुपस्थिते अनयो नयसंकाशे हृदयान्नापसर्पति ९ अनर्थं आर्यं वृषेण अर्थं आनर्थं वृषिणः
 उत्तिष्ठति विनाशाय नूनं तच्चास्योचते १० न कालो दंडमुद्यम्य शिरः कृतं तिकस्पचित् कालस्पवले मेतावद्विपरीतार्थदर्शने ११
 आसादिजमिंदेधोरनुमुले लोमहर्षणं पांचालीमपकर्षन्दिः सभामध्येतपस्विनी १२ अयोनिजां वृषवर्तां कुलेजातां विभावसोः
 कोनुतां सर्वधर्मज्ञां परिभूय यशस्विनी १३ पर्यानेयेत्सभामध्ये विना दुर्घृतदेविनं स्त्रीधर्मिणी वरसो दारो गितेन परिजुता १४
 सकलस्त्राय पांचाली पांडवानभ्यै वेशत हतस्वान् तराज्यां शूद्रतवत्मानं द्रुपदप्रियः १५ विहीनान् सर्वकामेभ्यो दासभावमुपागा
 तान् धर्मपाशपरिक्षिप्तान् शक्ता निव विक्रमे १६ कुट्टाचान् देवीं कृष्णान्दुःखितां कुरुसंसदि दुर्योधनश्चकाराश्च कदुकाम्
 १७ मभावतां १७ ॥

शेवंहतावशेषकतिघयानमेकस्ववाजीवनंभविष्यतीत्यर्थः १० ११ निष्ठानकः प्रलयदुंडुभिश्चउवार्यः निष्ठानकर्तृतेनोदेपिसएवार्थः निर्घा तः वज्रशब्दः १५ १५

म०
१११

इति सर्वमिदं राजनाकुलं प्रतिभाति मे १० धृतराष्ट्र उवाच तस्याः रूपराचक्षुर्भ्यो प्रदृश्यो नपि मेदिनी अपि शेषं भवेदद्यपुत्राणां मम संजय
१० भरताने स्त्रियः सर्वांगधर्या सह संगताः प्राक्रोशन् भैरवं तत्र दृष्ट्वा रुक्मांसमांगतां ११ धर्मिष्ठा धर्मपत्नी च रूपयौवनशालिनी
प्रजाभिः सह संगम्य खडुगोचंति नित्यशः १२ अग्निहोत्राग्नि सायाद्वेन चादूर्यत सर्वशः ब्राह्मणाः कुपिताश्चासन् द्रौपद्याः परिकषेणे
१४ आसीन्निष्ठानको घोरे निर्घातप्रमहानभूत् द्विवडल्काय ततश्चरद्भ्रातृ सुपायसत् १४ अपर्वणि महोद्योः प्रजानां जनयन्भयं
तथैव रथशालासु प्रादुरसीदुताशनः १५ धृताश्चापि व्यशीर्यन्त भरतानामभूतये दुर्योधनस्याग्निहोत्रे प्राक्रोशन् भैरवं शिवाः
१६ तास्तदा प्रत्यभाषन्त एवमाः सर्वतो दिशः प्रातिष्ठन्त ततो भीष्मो द्रोणो न सह संजय १७ रूपशोभनं दत्तश्च वाह्नीकश्च महदा
मनाः ततो ह मव्रुवंत त्रविदुरेण प्रचोदितः १८ वरदहनि रुक्मायै को क्षितं यद्यदिच्छसि अहं रोगात्तत्र पांचाली पांडवानां मदसतां
१९ सस्यान्संधनुक्तांश्चाप्यनुज्ञातिषमप्यहं अथाब्रवीन्महाप्राज्ञो विदुरः सर्वधर्मवित् १९ एतदेतास्तु भरता यद्वः रुक्मांस
मांगतां ये पांचालराजस्य सुतासा श्रीरनुत्तमा १२ पांचाली पांडवानेता नन्दैव स ह्येष सर्वजि तस्याः पार्थाः परिक्षेपेन
क्षंस्यन्ते स्वमर्षणाः ३३ ३३

राम०
१२१

शिवाः सगालाः १६ १७ १८ १९ अनुज्ञासिध अनुज्ञातवान् अरभाव आर्यः पांचाले रतुसुगमे ३० ३१ ३२ ३३

इति श्रीमत्सद्वाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधर चतुर्धरवंशावतंस श्रीगोविंदसूरिसुश्रीनीलकंठविरचिते भारतभाष्ये सभापर्वोपप्रकाशः समाप्तिमगमत् ॥ ॥ ७२ ॥

स०

१३१

कुरुयोवामहेष्टासाः पांचाला वामहारयाः तेन सत्याभिसंधेन वासुदेवेन रक्षिताः ३४ आगमिष्यन्ति वीभत्सुः पांचालैः परिवारितः ते
 धामध्ये महेष्टासो भीमसेनो महाबलः ३५ आगमिष्यन्ति धुव्वा नो गदादं मिवातकः ततो गंडीवनिर्घोषं क्रत्वा पार्थस्य धीमतः ३६ ग
 द्वावे गंच भीमस्य नालं सोढुं न राधिषाः तत्र मे रोचते नित्यं पार्थैः सामनविग्रहः ३७ कुरुभ्यो हि सदा मये पांडवान् बलवत्तरान् तथा हि व
 लवान् राजा जरासंधो महाकृतिः ३८ वडुप्रहरणेनैव भीमेन निहतो युधि तस्य ते शम एवास्तु पांडवैर्भरतर्षभ ३९ उभयोः पक्षयोर्मु
 क्तं क्रियतामविशंकया एवं कृते महाराज परं श्रेयस्त्वमास्पसि ४० एवं गावला रोक्षन्ता धर्मार्थसहितं वचः उक्तवान् नृहीतं वै मया पुत्र
 हिते पिता ४१ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां सहितायां वैद्यसिक्त्या सभापर्वणि अनुष्टुप् समाप्तं ७६ एतत्सर्वं सभापर्वे मया ख्यातं म
 हर्षेयः अध्यायाः सप्ततिर्ज्ञेयास्तथा द्वौ चात्र संख्यया ८० श्लोकानां द्वे सहस्रे तु सप्रश्लोकशतानि च श्लोकाश्चैकादशतया पर्वण्यपि स्मि
 म्प्रीतिताः इति सभापर्वे समाप्तं अस्मान्तरं आरुणकपर्वे भविष्यति यस्यायमाद्यश्लोकः जनमेजय उवाच एवं द्यूतजिताः पार्थाः
 कोपिताश्च दुरात्मभिः धार्तराष्ट्रैः सहामासैर्नैकस्याद्विजसत्तम अथास्मिन्पर्वणि वृत्तान्ताः मया भिगमने सभानिर्माणः सभाप्रवेशः नार
 दगमनं कच्चिदश्रुः देवसभावर्णने राजसूयमंत्रः जरासंधोत्पत्तिः जरासंधवै राजमोक्षार्थं दिग्विजयः राजसूयः राजागमनं बल्पाहर
 णं राज्ञो नियोगः अर्घ्यमिहरणं शिशुपालकोपः शिशुपालवधः यज्ञसमाप्तिः वासुदेवगमनं दुर्योधननिवासः सभायां दुर्योधना
 बहासः दुर्योधनामर्षः दुर्योधनचिन्ता धृतराष्ट्रमंत्रः पांडवाद्धानं पांडवपराजयः द्यूतराज्यहरणं द्रौपदीप्रकर्षणं द्रौपदी
 वरप्रदानं अनुष्टुप् पांडवपराजयः वनप्रस्थानमिति ॥

ध. ४

राम०

१३२

ॐ

समापर्व पत्रे १२२ श्री ३ महाशय एतदेव
जी जोग दे जी काशी के वती सी मल ज संके

समापर्व
१२२

१३१६५३१२२

